

Ούτε θυμάμαι τι έψαχνα. Στα πρώ τα μεταπολιτευτικά Επίκαιρα της Πάπυρος Πρες. Πριν από 43 χρόνια, τεύχος 322, πρώ τη εβδομάδα (2- 9) του Οκτωβρίου του '74. Μέχρι που έπεσα πάνω σε επιστολή που έστειλε αναγνώ στις διαμαρτυρόμενος και παραπονούμενος για κείμενο αρθρογράφου του περιοδικού.

Ο αναγνώστης είναι τότε 37 ετών, έλκει την καταγωγή του από την πρωτεύουσα της Αχαιας και ταυτόχρονα αποτελεί έναν ταχύτατα εξελισσόμενο επιχειρηματία με την αντίστοιχη ισχύ. Ο δημοσιογράφος κατά δυο χρόνια νεότερος, ασκεί ήδη το λειτούργημα κάποια οκταετία, τα τελευταία πέντε όμως συντάσσεται και με την ιδιότητα του εκδότη. Στους χώρους τους, οι οποίοι έχουν κοινό τόπο, ξεχωρίζουν και οι δύο. Κάποιο τέταρτο του αιώνα αργότερα, αμφότεροι θα έχουν αγγίξει τις κορφές στους τομείς τους. Θα ορίζουν ομίλους. Εξ όσων φάνηκε αργότερα, υπήρχαν και άλλα που δεν όριζαν.

Οι δυο άνδρες συνδέονται με φιλία, όπως καταλαβαίνουν όλοι όσοι τους γνωρίζουν από τότε και όπως και οι δυο ομολογούν. Ο δημοσιογράφος - εκδότης, λοιπόν, γράφει ένα κομμάτι με τίτλο: «ο φίλος μου ο Α.....» στη στήλη του, που τιτλοφορείται «Ρόδα είναι και γυρίζει» και δημοσιεύεται στο τεύχος 318 (5 – 12 Σεπ. '74). Τέσσερα τεύχη αργότερα δημοσιεύεται η επιστολή του αναγνώστη - επιχειρηματία, όπως και η δευτερολογία του δημοσιογράφου - εκδότη. Χωρίς σχόλιο, παρατίθενται οι δημοσιεύσεις.

